

ע"פ 869/16 - יעקב אביחסירה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 869/16

לפני:
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: יעקב אביחסירה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב
מיום 20.12.2015 בת"פ 8737-06-15 שניתן על ידי
כבוד השופט ג' קרא

בשם המערער: עו"ד ניר זנו; עו"ד אסתי קופולוביץ

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, ת"פ 8737-06 (כב' סגן הנשיאה ג' קרא). המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע

עמוד 1

ושוד בחבורה, לפי סעיפים 499(א)(1) ו-420(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הוא נדון ל-52 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים, כך שבסך נדרש לרצות עונש מאסר בן 64 חודשים; פיצוי בסך 15,000 ש"ח שישולם בעשרה תשלומים; ומאסר מותנה.

בהודעת הערעור התמקד הסנגור בטענה שהעונש, כשלעצמו, חמור הוא. לעומת זאת, בדיון שנערך בערעור השליך הסנגור את יהבו על היחס שבין העונש שנגזר על המערער לבין הסדר טיעון שהוצע, לפי דברי הסנגור, למעורב השני בביצוע המעשים - תקופת מאסר של 52 חודשים.

2. כלל מנחה בשיטתנו הוא כי העונש נגזר על פי נסיבות המעשה והעושה. אשר למעשה - על פי כתב האישום שבו הודה המערער, הוא ואדם נוסף קשרו קשר לשדוד כספת מביתו של המתלון. לשם כך הגיעו לבית המתלון, הציגו עצמם כשוטרים ואזקו אותו בטענה שהוא חשוד בביצוע עבירות פדופיליה. לאחר שחשד המתלון התעורר, נעלו אותו ואת בת זוגו בחדר השינה, גנבו את הכספת על תכולתה וברחו מהמקום. באשר לעושה - המערער הוא כבן 30, ולחובתו מספר הרשעות קודמות. בין השאר הורשע בעבר בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה, פריצה לרכב וביצוע התפרצות לבית וגניבת כספת. את העבירה הנוכחית ביצע המערער בעודו אסיר ברישיון, ששוחרר מריצוי עונש המאסר בפועל אליו נדון בגין עבירת התפרצות קודמת. הוא לא נרתע מביצוע המעשים על אף העונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו.

הצגת הנתונים מובילה למסקנה כי עונשו של המערער אינו חמור יתר על המידה. נרחיב. עבירת השוד חמורה היא. המערער וחברו חדרו לד' אמותיהם הפרטיות של נפגעי העבירה. הדרך בה נכנסו שזורה בצעדים מניפולטיביים. לא למותר לציין כי עובר לביצוע העבירות שבהן הורשע המערער, טלפן חברו לאמו של המתלון. הוא הציג עצמו כשוטר וטען באזניה כי הגיע לבית המתלון מספר פעמים לשם ביקורת, וכי העניין הובא לידיעת בית משפט. זאת ועוד, חומרה יתרה נודעת להשפלת המתלון ובת זוגו. המערער וחברו, תוך התחזות לשוטרים, אזקו את המתלון בטענה כי הוא חשוד בעבירת פדופיליה, לשם השתלטות עליו. אכן, לא בוצע מעשה אלימות מובהק שעניינו תקיפת גוף המתלון. אך הפגיעה בנפשו של הנפגע והשפלתו מדברות בעד עצמן.

בית המשפט חייב להילחם נגד התופעה המכוערת של שוד בתוך ביתו של אדם מתוך תאוות בצע. ממדי המרמה שבוצעה בעניינו מטרידים. לכך יש להוסיף את עברו של המערער, ששהה במצטבר ארבע שנים במאסר. הוא זכה לשחרור ולמעמד של אסיר ברישיון, ובתוך תקופה זו עבר את העבירה הנוכחית. יוצא כי המערער נזקק להרתעה פרטנית. המסקנה היא כי יש להחמיר בענישה, באופן שייגזר על המערער מאסר לתקופה ממשית. עונש המאסר לתקופה של 52 חודשים בצירוף הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים אינו חמור. הוא הולם את שיקולי הענישה ומטרותיה.

3. גם בפער הענישה הנתען בין המערער לבין שותפו אין בכדי לתמוך בקבלת הערעור. אף אם בסופו של דבר ייחתם עם השותף הסכם טיעון כפי שטען הסנגור - הכולל תקופת מאסר בפועל של 52 חודשים - השניים קיבלו עונש ההולם את נסיבות המעשה והעושה של כל אחד מהם. כך עולה מחלוקת התפקידים. בחלק מפרטי המעשה היה המערער השותף הפעיל יותר - כגון חיפוש הכספת בבית ועקירתה ממקומה - ואילו בחלקים אחרים, כגון איזוק המתלון, נטל שותפו חלק פעיל יותר. המסקנה היא כי שניהם פעלו בצוותא, באופן שבו פעולות האחד משלימות את פעולות האחר. אם כן, איננו רואים כי יש מקום להתערב בעונש המאסר שהוטל על המערער בגין ההסכם שכנראה הוצע לשותפו. וכאן

עולה נקודה נוספת. העונש אינו עומד רק כנגד מעשה העבירה בו הורשע הנאשם. עיני בית המשפט מופנות גם כלפי עברו של הנאשם וכלפי מעשיו בטרם ביצע את העבירה הנדונה. במקרה שלנו, העונש מתחשב גם בשחרור ובמאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד המערער. העניין בא לידי ביטוי בהפעלת מאסר מותנה של שנה באופן מצטבר. כלל נקוט בשיטתנו כי יש לתת ביטוי לפרמטרים אלה. די בהפעלת תקופת התנאי כדי להצדיק את הפער בין שני המבצעים.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, א' בניסן התשע"ז (28.3.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט